

ACTA PLE NÚM. 4/14

SESSIÓ CELEBRADA PER L'AJUNTAMENT EL DIA 31 DE MARÇ 2014

CARÀCTER DE LA SESSIÓ: EXTRAORDINÀRIA
CONVOCATÒRIA: 1^a
DATA: 31 DE MARÇ DE 2014

A la ciutat de Cornellà de Llobregat, quan són les dinou hores del dia 31 de març de dos mil catorze, es reuneixen a la sala de sessions d'aquest Ajuntament, prèvia convocatòria realitzada a l'efecte en els termes legalment establerts, els membres integrants de l'Ajuntament Ple que a continuació es relacionen, en sessió extraordinària i primera convocatòria, sota la Presidència del senyor Alcalde, i assistits per mi, la Secretària General.

ASSISTENTS

Alcalde	Sr. Antonio Balmón Arévalo
Primer Tinent d'Alcalde	Sr. Antonio Martínez Flor
Tinents/es d'Alcalde	Sra. Emilia Briones Matamales Sr. Sergio Fernández Mesa Sra. Rocio García Pérez Sr. Manuel Ceballos Morillo Sra. Montserrat Pérez Lancho
Regidors/es	Sr. Victor Manuel Alcañiz Losa Sra. Mònica Badia i Cortada Sra. Anna Caminals Lecha

Sr. Manuel Jesús Casado Ruiz
Sra. Elisa Corral Lozano
Sr. Arnau Funes Romero
Sr. Jordi García Guitart
Sr. Luis García Ruiz
Sr. Sergio Gómez Márquez
Sra. Nelia Martínez Gallardo
Sra. Aurora Mendo Sánchez
Sra. Elisabeth Morales Sánchez
Sr. Maximiliano Palacios Palacios
Sr. José Manuel Parrado Cascajosa
Sra. Maria Isabel Pérez Espinosa
Sra. Joana Piñero Romera
Sr. Jordi Rosell i Segura

**Síndic Municipal de Greuges
de Cornellà de Llobregat**

Sr. Joan Barrera Riba

Secretària General

Sra. Carmen Alonso Higuera

NO ASSISTENTS

Excusen

Regidors/es

Sra. Ana Pilar Fernández Masía

Interventor

Sr. Joan R. Sagalés Guillamón

Per l'Alcaldia-Presidència es declara oberta la sessió, i es passa a despatxar els assumptes que figuren a l'ordre del dia i que són els següents:

I

PART RESOLUTIVA

INFORME SÍNDIC DE GREUGES

Únic.- Presentació de l'Informe anual del Síndic Municipal de Greuges.

Presentació Informe anual
Síndic Municipal Greuges

PRESENTACIÓ I DELIBERACIÓ

Tot seguit es produeixen les intervencions següents:

Senyor Antonio Balmón Arévalo, Alcalde

Comencem aquest Ple extraordinari que fa referència com cada any a l'informe del Síndic de Greuges Municipal.

Ja recordeu com funciona la mecànica del debat. Hi haurà primer la presentació de l'informe, després hi hauran les intervencions dels Portaveus, el Síndic torna a tenir la paraula si vol explicar alguna consideració o fer alguna reflexió i si ho considerem obrirem un torn, un nou torn de paraules.

Si em permeteu, donar la benvinguda també al Síndic de Vilanova i la Geltrú que avui ens acompanya. Moltes gràcies per estar amb nosaltres. I a la resta també, benvinguts i benvingudes.

Primer tindria la paraula el Síndic. Joan, si us plau.

Senyor Joan Barrera Riba, Síndic Municipal de Greuges de Cornellà de Llobregat

Alcalde, Regidores i Regidors, la memòria corresponent a l'any 2013 té una característica particular, recull el treball del Síndic Frederic Prieto fins al 31 de maig, i a partir d'aquesta data del que signa aquest informe.

És per tant una memòria que incorpora l'element de la transició al capdavant d'una institució ciutadana que ja ha entrat en el sisè any de funcionament. Faig aquesta menció per destacar dues referències que em semblen de suma importància. D'una banda, la consolidació de la figura del Síndic de Greuges a Cornellà com a part essencial de les institucions municipals, sinònim de

defensa dels drets dels ciutadans i de qualitat democràtica que ens ha d'enorgullir. I d'altra, per expressar el reconeixement per una transició exemplar que ha permès que en cap moment s'apreciés una franja de discontinuïtat com a conseqüència del relleu.

Haig d'afegir també, l'agraïment a tots els responsables polítics, tècnics i funcionaris que m'han facilitat la feina de coneixement de l'administració en les primeres passes al capdavant de la institució que tinc l'honor de representar.

La memòria del 2013 reflecteix, com en els anys precedents, els efectes de la crisi econòmica en els ciutadans de Cornellà com un dramàtic teló de fons. La radiografia d'una part significativa de les queixes i de les consultes, perfila aquest escenari de manera descarnada com una mostra de la necessitat de protecció que requereixen des de l'àmbit públic les persones que es troben en situació de precarietat o en risc d'exclusió. Recollir les seves queixes, en definitiva, atendre-les és l'exemple més palpable de com es poden defensar els drets humans en una ciutat com Cornellà.

Passant a les dades concretes, durant el 2013 l'Oficina del Síndic va comptabilitzar quatre-centes seixanta-dues gestions que s'han traduït en cent trenta-quatre queixes, noranta-nou consultes, quatre iniciatives d'ofici i nou recomanacions. Tant en les queixes com en les consultes el percentatge més destacat són les que s'inclouen en l'epígraf Salut, Acció Social i Consum. I en el cas de les actuacions del Síndic davant l'Administració Municipal, és a dir, aquelles actuacions que tramita des de l'inici fins al final, l'augment ha estat del 50%.

El detall de cadascun d'aquests expedients forma part del resum que inclou la Memòria. En tot cas, si que voldria posar èmfasi en un aspecte preocupant per la seva persistència i la manca d'una solució definitiva. Com l'any anterior, les queixes que fan referència als endarreriments en la prestació de la renda mínima d'inserció, formen un bloc majoritari. En tots els casos es tracta de ciutadans que acudeixen al Síndic de Cornellà perquè faci arribar la seva demanda al de Catalunya.

És des del meu punt de vista una tasca necessària que posa en valor la proximitat i l'accessibilitat de la figura que represento. Més enllà d'aquesta consideració, afirmar que és inacceptable que la prestació d'aquest subsidi per part de la Generalitat, que vull recordar, s'atorga a persones i a famílies en risc d'exclusió i sense cap altre ingrés, es demori, una vegada s'ha aprovat la concessió, entre deu mesos i un any de mitjana. Sobretot perquè de l'ajut en depèn l'alimentació de menors, la subsistència de la família, el pagament de la

vivenda i d'altres serveis bàsics indispensables per la subsistència en el dia a dia. Resoldre aquestes situacions és important, com també ho és garantir una renda mínima a tots els ciutadans en situació de pobresa.

No hi vull afegir dramatismes però aquesta dilació en el temps, que en la majoria dels casos es pot suportar gràcies als ajuts de la família, dels Serveis Socials de l'Ajuntament o d'entitats socials, és des del punt de vista d'aquest Síndic, inadmissible en una situació, en una societat, que situa la justícia social com un dels principals referents.

Hi ha també un altre grup de queixes vinculades a l'habitatge que mostren dues circumstàncies que m'agradaria comentar. La primera fa referència als pisos de lloguer social que són propietat de l'Agència Catalana de l'Habitatge i que estan cedits en ús a l'Ajuntament a través de Procornellà. Durant el 2013, tant el meu predecessor com jo mateix, hem fet una recomanació i hem parlat per trobar una solució als conflictes generats per aquesta gestió. Aquesta qüestió és important per la convivència entre els veïns d'aquests edificis, en definitiva resoldre la bona harmonia entre aquestes dues entitats, és resoldre la gestió dels espais comuns i la resolució dels conflictes entre els llogaters. Bàsicament, el que demana el Síndic és la creació d'un mediador social o la constitució d'una plataforma a través de la qual les dues administracions puguin resoldre de manera àgil i efectiva les qüestions abans esmentades. I d'altres, com l'ocupació d'alguns habitatges buits. A hores d'ara en totes les iniciatives que s'han pres en aquest àmbit, no tinc cap dada que indiqui que s'ha avançat en aquesta línia.

L'altra qüestió sobre habitatge està vinculada al que els especialistes anomenen pobresa sobrevinguda. És a dir, persones que s'han quedat sense feina per la durada de la crisi o han deixat de percebre uns ingressos de manera regular. La casuística és variada, ja que en aquest mateix grup es troben ciutadans que no poden fer front a les quotes de l'hipoteca, els que es veuen obligats a iniciar els tràmits per fer una dació en pagament i un tercer grup que, sense arribar a l'extrem d'haver de lliurar la seva vivenda per eixugar un deute, no disposen de recursos.

La problemàtica que han fet arribar a l'oficina del Síndic és que en les diferents situacions, no poden assumir el pagament de l'Impost sobre Béns Immobles i de l'Impost sobre l'Increment dels Valors de Naturalesa Urbana, més conegut com l'Impost de Plusvàlua.

El Síndic ha actuat en aquests tres casos, i especialment, en el segon, després de rebre diferents, diverses queixes de ciutadans que comprovaven com el que per a ells era una dació en pagament es transformava a través d'un

mecanisme legal impulsat per les pròpies entitats bancàries, en una compravenda entre particulars. La conseqüència d'aquest artifici legal era que la persona que s'havia després de la seva vivenda per sufragar el deute, li tocava assumir l'import de la plusvàlua com si es tractés d'una transacció entre privats. Un exemple clar de les esclertes que té la Llei de Dació en Pagament que convindria reformular per evitar situacions com aquesta.

Crec que la solució que s'ha donat per part dels responsables municipals per corregir l'impacte de les situacions esmentades és positiva, tant pel que fa als ciutadans que es podran acollir a les bonificacions de l'IBI, com en el cas de les Plusvàlues. Fixar la renda familiar com el barem per optar a les bonificacions dels dos impostos és just i equitatiu, de la mateixa manera que ho és, a partir d'una recomanació del Síndic, considerar una plaça de pàrking o traster escripturats de forma independent com a part indivisible de la vivenda.

Vull posar sobre la taula una altra consideració, el funcionament d'algunes àrees de la pròpia Administració Municipal. Aquesta Memòria recull diverses queixes de ciutadans sobre la gestió i tramitació de multes i de sancions derivades de l'actuació de la grua municipal. No entraré en el detall de cada cas i la resolució però, més enllà dels exemples concrets, s'observa un problema que crec que s'hauria de corregir i que es resumeix en un excés d'automatisme en el procediment que anul·la els necessaris controls interns. Dit en altres paraules, la pervivència de rutines administratives que deriven en una gestió deficient. Si s'ha interioritzat la necessitat de portar proves de les infraccions enfortint el dret de presumpció de veracitat que té l'Agent de l'autoritat, no s'hauria de descuidar el procediment posterior. I el que val en aquesta situació, val per altres casos.

En el mateix context, vull expressar una preocupació, el desconeixement que té el ciutadà del funcionament de l'Administració i dels mecanismes al seu abast en el moment d'exercir un dret. Queda clar en una gran part de les consultes que recull aquest informe, i en una part significativa de les queixes arxivades amb l'epígraf, no admesa.

En el primer cas, el de les consultes, el Síndic seguirà assessorant a les persones que vinguin a la seva oficina, perquè penso que aquesta també és una part essencial en la funció d'empara i de defensa dels drets dels ciutadans.

En el segon cas, el de les queixes no admeses, advertir el fet que el Síndic si s'inhibeix, no exclou que en moltes d'elles aprecii base suficient per sustentar la demanda.

La Memòria és amb un alt grau de precisió una radiografia del període que abasta i també permet apuntar escenaris de futur. En vull esmentar uns quants. La percepció d'aquest Síndic és que les conseqüències de la pobresa sobrevinguda, aniran a més. De fet, les actuacions, les primeres actuacions del 2014, ja apunten en aquesta direcció. Per exemple, amb una arribada de queixes en l'entorn de l'aplicació de la Llei de la Dependència, especialment, per demora en el pagament de prestacions compromeses o per canvis sobtats de normatives a l'hora de demanar una prestació. I entre els afectats, a més de les famílies que han d'avançar els diners per sufragar la despesa, sovint en una situació econòmica extremadament precària, hi ha persones de totes les franges d'edat. Convé prendre consciència d'aquesta realitat perquè, encara que numèricament puguin ser una minoria, tenen els mateixos drets que qualsevol altre ciutadà o ciutadana de Cornellà.

Tant en aquesta circumstància com en altres similars, mantindré la línia de treball encetada des de l'inici de la Institució, atendre a les persones afectades, recollir la informació pertinent, trametre-la al Síndic de Greuges de Catalunya i fer-ne un seguiment posterior fins a la resolució del cas.

Hi ha altres escenaris que no convé descuidar com l'efecte del ajustos pressupostaris en els infants i adolescents, sobretot els que es manifesten en l'àmbit escolar. L'escola, especialment la de titularitat pública, és una via essencial per garantir el dret a la igualtat d'oportunitats, facilitar la cohesió social i evitar el risc de marginació. El Síndic, a l'inici del 2013, ja va alertar de les conseqüències de les retallades en el sistema educatiu a través d'una iniciativa d'ofici. En aquest moment, jo hi torno a insistir, després d'haver obert diversos expedients sobre les dificultats en l'accés al menjador escolar per manca de recursos d'alumnes inscrits en escoles de primària de la ciutat. En tots els casos el problema que s'ha entomat des de les instàncies públiques o a través d'ajuts provinents d'organitzacions sense ànim de lucre, és el d'una família que de cop i volta veu minvats els ingressos i l'impacte de la situació afecta directament als fills.

Casos com aquests o d'altres similars que es detecten en les diferents etapes de l'escolarització requeriran, des del meu punt de vista, un treball més intens des de les Regidories d'Ensenyament i de Serveis Socials, enfortint la coordinació entre els dos departaments.

L'accés a l'habitatge continua sent un problema que està lluny de resoldre's. La desaparició d'imatges en què una família era desnonada per agents de l'autoritat, no ens pot fer creure que hagin disminuït els casos d'execució hipotecària i que no continui havent persones amenaçades per la pèrdua de la seva vivenda.

Fa unes setmanes, el Plenari d'aquest Ajuntament va aprovar una Moció per iniciar els tràmits i multar a les entitats bancàries amb pisos buits des de fa més de dos anys. Més enllà de l'aplicació legal d'una norma, crec que són necessàries iniciatives per fomentar el lloguer social, per facilitar l'accés a una vivenda digna de persones que viuen en una situació d'extrema vulnerabilitat i dels joves que volen impulsar el seu propi projecte de vida. Reconec que la crida no es pot circumscriure únicament a l'àmbit municipal, però no vull deixar passar l'oportunitat de fer-la.

I en la mateixa escala en què es situa als infants i als adolescents, a la gent gran i a les persones en situació de vulnerabilitat, crec que també s'haurà de vetllar per preservar els drets de les dones aconseguits amb molt d'esforç i que ara es veuen amenaçats en un context de crisi. Cal preservar i perseverar en les polítiques d'igualtat i mantenir-se atents per evitar que amb l'argument de la crisi la dona quedi encerclada en un paper secundari a la societat.

Hi ha un altre aspecte que en aquesta projecció de futur no vull deixar de banda, la utilització de l'espai públic. Un debat que ha quedat palès en les darreres setmanes en el conflicte amb els propietaris de gossos en el procés de modificació en les Ordenances de Convivència Cívica. No faré ara i aquí un judici de la normativa. Només apunto una reflexió, la irracionalitat de l'animal de companyia, per molt bé ensinistrat que estigui, s'ha de veure compensada pel civisme del seu propietari.

De la mateixa manera que una suposada moda no pot alterar el que tradicionalment és un criteri compartit pel conjunt de la ciutadania, que els espais públics, especialment en una ciutat tan densament poblada com Cornellà, són pel gaudir dels ciutadans i de les ciutadanes. I a la mateixa conclusió s'ha d'arribar amb relació a altres comportaments incívics, hi ha d'haver normes, s'ha de legislar, però sobretot hi ha d'haver més civisme.

He deixat pel final les conseqüències negatives que suposarà, des del meu punt de vista, l'aplicació de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local. Si alguna conclusió hem de treure dels 35 anys d'Ajuntaments democràtics és que la gestió de proximitat resol amb molta més eficàcia els problemes dels ciutadans.

Cornellà és un exemple amb la creació d'escoles bressol municipals, amb els ajuts que es presten des de Serveis Socials a les persones més vulnerables, en els Plans d'Ocupació o en les actuacions en l'àmbit de la salut. Alterar aquest treball, del que se'n beneficien tots els ciutadans i ciutadanes de Cornellà, és des de la modesta posició i opinió d'aquest Síndic, un error, la porta oberta a la desatenció, la vulneració de drets i la ineficàcia.

El bon funcionament de l'Administració de proximitat, i la municipal és un paradigma, és un valor en sí mateix al que no es pot renunciar. Una administració eficient, àgil, atenta a les necessitats dels ciutadans, és una garantia a l'hora de preservar els drets que tots tenim.

I per acabar, esmentar una qüestió d'ordre intern, però no menys significativa. Des del mes de desembre, l'Oficina del Síndic ha implantat la signatura electrònica en tots els tràmits amb els departaments de l'administració municipal. És un pas que permet agilitzar els procediments, reduir la despesa en paper i guanyar en eficàcia en les resolucions que plantegen els ciutadans. Es tracta d'un primer pas que vull continuar amb l'ajut dels serveis informàtics municipals, amb la digitalització del voluminós arxiu que es genera i ha generat el treball de la Institució des de que va entrar en funcionament ara fa sis anys.

Gràcies per l'atenció.

En aquest moment s'incorpora a la sessió la Regidora del Grup Municipal del Partit Popular, senyora Elisabeth Morales Sánchez.

Senyor Jordi Rosell i Segura, Portaveu del Grup Municipal de CiU

Gràcies Joan. Benvinguts Síndics.

Volem començar la nostra intervenció amb el reconeixement de la bona feina durant tot aquest període del Síndic, donat que fa relativament poc temps que ostenta aquest càrrec. Han estat uns mesos intensos de coneixement de la Institució que representa, així com de l'administració municipal i de les entitats de la ciutat. Al mateix temps que ha anat desenvolupant tot un seguit d'accions i actuacions que li són pròpies.

Ja sabem que els començaments a vegades no són fàcils però, en tot cas, volem destacar que en molt poc temps crec que la gran quantitat de feina que ha portat a terme és molt gran, i haver-se posat al dia i més tenint un llistó, un predecessor amb el llistó bastant gran, crec que el nivell i els resultats esperats són prou bons.

Així doncs, el que fem és destacar aquesta figura de consolidació del Síndic a la ciutat. És cert que poc a poc la ciutadania va tenint aquest coneixement de la figura del Síndic, així com de la seva principal funció, aquesta funció de supervisió de l'activitat municipal, de la defensa dels drets fonamentals i de les llibertats públiques dels cornellanencs i cornellanenques.

I així, en aquest sentit, ens acabem fixant en les estadístiques que veiem que realment caldria fer una feina important de difusió i de comunicació de l'àmplia tasca que acaba desenvolupant el Síndic i el seu equip.

En tot cas, també, destacar la col·laboració que fa el Síndic Municipal amb el Síndic de Catalunya. De fet, hi han moltes queixes, molts suggeriments, moltes consultes que arriben al Síndic Municipal i que corresponen a d'altres administracions, fet que implica aquesta derivació cap als altres Síndics i en el termini més breu possible. Però del que si ens acabem adonant és que la temàtica de les queixes i consultes són d'una gran duresa, com bé ha exposat el Síndic, com pot ser la renda mínima d'inserció. Això el que porta és que s'ha de donar suport a tot un seguit de famílies per part de totes les administracions, en especial, la municipal, la més propera.

El que sí voldríem destacar és -no sabem si això és perquè és el seu primer informe o perquè ho ha decidit fer així- en tot cas, sí l'agraïrem de cara a futurs informes la possibilitat d'incloure una evolució temporal per poder fer una comparativa més fàcil, del que ha hagut, no només l'any anterior sinó els anys successius per intentar donar aquesta visió temporal a l'espai. No és un gran problema perquè també podem agafar els informes anteriors però sí que si vostè ja té aquesta visió de que les coses canvien d'any en any, crec que sempre pot ser bo intentar complementar amb aquesta visió temporal a veure com va evolucionant.

I també destacar molt breument el que apuntava el Síndic. Aquesta sensació que, a vegades, el Síndic acaba sent una finestra on el ciutadà a vegades acudeix sense saber realment on acaba acudint. Vostè ho ha dit, el seu predecessor també en feia esment, hi han moltes tasques del Síndic que no acaben de ser pròpies i és pel propi desconeixement del ciutadà, el que porta a anar a buscar al Síndic.

Aquí parlàvem també l'any anterior sobre com hem d'intentar reforçar el paper de les coses que acaba fent l'Administració municipal, el que pot fer el servei de mediació municipal i el que acaba fent el Síndic. Crec que aquí sí ens hauríem de plantejar, hauríem de buscar una forma, i potser això seria més aviat del Govern i amb l'ajuda de l'oposició, com ajudem al ciutadà perquè sàpiga a qui s'ha de dirigir per cada cosa en el conjunt de l'administració. A vegades, la primera queixa que pot tenir una persona l'acaba portant al Síndic, quan aquesta no és la funció.

Per tant, no sé s'hi hauríem de buscar la forma d'editar uns tríptics o el que sigui d'una forma molt senzilla, a més a més d'una difusió electrònica, perquè tothom tingui molt clar per a què acaba servint cada part de l'administració,

quines opcions té el ciutadà, i també intentant donar a conèixer perquè serveix el Síndic i quina és la funció del Síndic.

Més que res, com són actuacions que es venen repetint al llarg dels anys crec que podem buscar alguna forma de plantejar-ho. En tot cas, l'informe ha fet una millor descripció de la situació i l'únic que volem apuntar des d'aquest Grup polític municipal, són puntualitzacions o algunes coses a fi d'intentar millorar tots plegats. En qualsevol cas, felicitar-ho per aquests primers anys, mesos.

Senyora Anna Caminals Lecha, Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUiA-E

Gràcies Joan.

Agrair aquest informe anual, és un informe clarificador. Aquest informe -com molt bé diu en Joan, Síndic de Cornellà- torna a reflectir els efectes de la crisi en els ciutadans i ciutadanes de Cornellà. Una crisi econòmica que ha vingut acompanyada de retallades en serveis bàsics per la ciutadania, i també –ho hem de dir- retallades en drets, alguns drets que ja teniem consolidats i d'altres que tot just començàvem a aconseguir.

En aquest informe es veu i es constaten els efectes d'aquest retrocés en la vida de les persones de la nostra ciutat. El Síndic, en aquest informe, ens presenta quatre iniciatives d'ofici i cent trenta-quatre queixes i nou recomanacions.

Volem fer incís en les quatre iniciatives que ens ha presentat el Síndic, molt lligades a les retallades que dèiem. La primera de totes és la reclamació sobre els efectes de les retallades en els centres escolars, concretament en les manques de resposta per part de la Conselleria d'Educació dels Serveis Territorials, en les diferents reclamacions que s'han fet per part dels Directors de Centres i del mateix Ajuntament.

També trobem molt bé, estem totalment d'acord, en la creació, en la petició de la creació de un mediador social per les vivendes de lloguer social, que s'hauria de posar d'acord l'empresa pública Procornellà amb l'Agència Catalana d'Habitatge i els Serveis Socials de Cornellà, perquè l'accés al lloguer social fos més àgil i més coordinat.

Pel que fa a les Plusvàlues, el Síndic ens fa un encàrrec per millorar les Ordenances Fiscals de cara al proper any. I ha estat una iniciativa acceptada, per tant, a valorar.

I en quant a l'accessibilitat del tren, també ha passat pel Ple varies vegades. I entenem que bé, seria sobrant que el Síndic hagués de reclamar això quan s'ha reclamat tantes vegades, però entenem que a veure si això és fructífer.

En definitiva, el Síndic ha fet una bona feina, però no ens porta ni noves ni bones notícies. I ens fa un encàrrec de millora, entre d'altres temes, del funcionament de l'Ajuntament en els procediments interns.

Novament aquest Grup continuarem treballant perquè aquest encàrrec es compleixi, ajudarem a què això sigui possible i es continuarà treballant perquè els efectes de la crisi puguin afectar a la ciutadania de Cornellà, cada cop menys i es millori en tot.

Senyor Maximiliano Palacios Palacios, Portaveu del Grup Municipal del PP

En primer lloc, des del nostre Grup el que voldríem és donar les gràcies al senyor Joan Barrera, al Síndic, per la seva presència en aquest Ple i per l'Informe que ens ha presentat. En aquest cas ja sabem que és el primer que elabora, i encara que no ho ha fet l'any complet, ha desenvolupat aquesta funció durant uns mesos. A la fi, agrair-li la presència i l'Informe que ens ha presentat de la mateixa manera que a les persones que treballen en la seva oficina pel treball que allí es realitza.

Després de llegir atentament l'Informe, i per no entrar en totes les dades que en ell es detallen i que ara se'ns han anat desgranant per part del Síndic, si que voldríem fer referència a algunes de les coses que ens han cridat l'atenció d'aquest Informe.

El primer és que es manté pràcticament igual el número de gestions ateses pel Síndic. Aquest any han estat un total de dos-cents trenta-set –com ha dit en la seva exposició-, cent trenta-quatre queixes, noranta-nou consultes i quatre iniciatives d'ofici. En 2012 van ser dues-centes una i 2011 dues-centes trenta-cinc. És a dir, ens mantenim en les mateixes atencions.

Creiem que ja han passat suficients anys des de que es va crear la figura del Síndic en 2008, i seria el moment de que aquesta figura fos més coneguda i tingués major rellevància en la ciutat. I crec que això hauria de ser una tasca per part de l'Ajuntament, ho ha apuntat ara el Portaveu de Convergència. Segurament seria molt fàcil i poc costós tenir uns tríptics que es poguessin recollir a la pròpia Oficina Municipal, i s'expliqués que existeix un Síndic de Cornellà i les funcions que allà es fan, i en quins casos es poden dirigir a ell els ciutadans i ciutadanes de Cornellà.

La figura del Síndic, la veritat és que creiem que no ha de convertir-se únicament en un element per a reforçar la nostra categoria com a Ajuntament, sinó en un servei més que es presta des de l'Administració. I creiem que és des de l'Ajuntament des de on s'hauria de tenir major interès en donar a conèixer la figura del Síndic. En definitiva, en el que repercuteix és en el benefici de tots els ciutadans i ciutadanes de Cornellà.

Es repeteixen pràcticament les mateixes queixes en quant a la tipologia que en anys anteriors. Principalment, hem vist que és en habitatge, serveis socials i multes.

Als Informes d'anys anteriors, l'anterior Síndic, el senyor Frederic Prieto, demandava obertament en el cas de l'habitatge un Pla Local d'Habitatge per a atendre allò que ja preveia un increment de la demanda social d'habitatge. Nosaltres ho vam portar en més d'una ocasió. Vam presentar una Moció al setembre del 2011, ho hem demandat en altres ocasions, i en aquest cas el Síndic al seu Informe, el que fa és demandar iniciatives per a fomentar el lloguer social i per a l'accés a un habitatge digne de les persones més desfavorides i dels joves. Podem nombrar-lo Pla Local d'Habitatge o d'una altra manera, però creiem que és moment de prendre mesures que siguin eficaces de veritat.

Per altra banda, es continua repetint també el gran nombre de queixes per multes. I en quant als serveis socials, sobretot les queixes sobre retard de quasi un any en el pagament del PIRMI, de la Renda Mínima d'Inserció. És un tema que ens preocupa i que, bé, ja hem vist que sembla ser que no se li dona una solució efectiva. Tampoc sé molt bé quines mesures es poden prendre. Sí que hem vist que hi ha un gran número de casos que van en aquest sentit.

He volgut deixar pel final, igual que fa el senyor Joan Barrera en la presentació del seu Informe, un comentari que m'ha sorprès de manera molt especial. I és, quan parla de conseqüències negatives de l'RSAL.

Dic això per un motiu, perquè per la seva pròpia definició la conseqüència és una cosa que succeeix, un fet, una acció que succeeix després d'un altre fet o acció. L'RSAL va entrar en vigor, es va aplicar a partir del 31 de desembre de 2013, amb la qual cosa en aquest Informe difícilment es poden tenir o es poden fer consideracions en quant a conseqüències. En tot cas, percepcions, vaticinis, conjetures, però no conseqüències perquè encara no les tenim, però ni positives ni negatives.

Crec sincerament que és un tema que no està de més. Hem estat mirant totes les funcions del Síndic, no hem vist que el fer vaticinis figuri entre alguna de les seves funcions i creiem que, sincerament, s'ha ficat en un jardí que no era necessari. Res més, moltes gràcies.

Senyora Emilia Briones Matamales, Portaveu del Grup Municipal del PSC-PM

En primer lloc, agrair al Joan el seu primer Informe, i crec que com a Síndic Municipal de Greuges de Cornellà ha sigut molt complert. I més tenint en compte que et vas incorporar l'1 de juny i, per tant, heu tingut entre el Frederic i tu tot un període de trànsit.

Queda palès en aquests sis anys que la figura del Síndic com a tal, s'ha consolidat com una nova eina de transparència democràtica i com a defensor de la ciutadania de Cornellà, donat que el número d'actuacions s'ha incrementat si comparem el 2012-2013.

Una figura que des de la seva creació i fins el moment ens ha incorporat una mirada crítica i plural, i que també ens serveix com un instrument per millorar la nostra gestió municipal.

Durant aquests nou mesos, tots, Administració i Síndic, hem anat trobant el nostre lloc. I des de la teva incorporació, des de totes les Àrees de l'Ajuntament, hem construït un diàleg fluït i permanent, perquè és evident que ens uneix el mateix fi que és en definitiva millorar el servei que es dona a la ciutat.

I ja si entrem en l'Informe del 2013, en termes generals crec que s'assembla molt al del 2012, donat que és un bon exemple del reflexe de la situació social actual.

Cal remarcar que el treball realitzat per aquest Síndic ha vingut acompanyat d'una convulsa actualitat social que tots coneixem. I per tant les dades tant en queixes, consultes, i també les iniciatives d'ofici venen determinades en bona part per aquests àmbits d'actuació. De les cent trenta-quatre queixes, noranta-nou consultes, quatre iniciatives d'ofici, clarament marquen les prioritats ciutadanes respecte a les demandes davant d'altres Administracions que has tingut que fer.

Un 32% de les queixes i consultes han sigut en matèria d'acció social, de salut i de consum, abans comentàvem la part del PIRMI. Un 20% han sigut d'àmbit de la ciutadania, parlàvem de temes de Guàrdia Urbana, de la grua i del Registre Civil, entre d'altres. I un 18% de les queixes han vingut en matèria

d'habitatge. En aquest sentit, des de l'Ajuntament també hem actuat per intentar ajudar als veïns de Cornellà, no només com comentaves, sancionant a través d'una Moció en el Ple a les entitat financeres que tinguin pisos buits sinó que, a més, hem augmentat les ajudes de l'IBI. I també a efecte de la teva iniciativa d'ofici, hem agafat la teva recomanació i hem augmentat les ajudes per a la plusvàlua en casos en què les entitats financeres han disfressat legalment la dació en pagament, que en lloc de ser dació en pagament diuen que és una compravenda.

En general l'Informe del Síndic té una patina social, contundent i de realitat del dia a dia de les famílies. A més, a l'Informe també parlés de futur i visions un horitzó més complicat donat tots els problemes actuals, no?. Parlaves de Llei de Dependència, problemes en quant a retallades en l'àmbit escolar, parlaves de l'RSAL, també cap als Ajuntaments, reduint les competències ara que la proximitat és més necessària que mai. I també vull fer constar, perquè crec que és important, que d'ofici ha reclamat sobre els efectes de les retallades als centres escolars de Cornellà. Per tant, caminem en la mateixa línia.

A més, vull destacar l'esforç fet en els processos interns de gestió per modernitzar els expedients del Síndic, implantant –com deies- tot el tema de signatura electrònica que permet millorar l'eficiència.

I per acabar, vull parlar també de la vessant pedagògica, amb Jornades com la realitzada per a commemorar el 65è aniversari de la Proclamació dels Drets Humans, que vas fer al desembre de 2013, si no recordo malament.

En resum, crec que l'Informe recull una bona tasca realitzada durant tota la memòria del 2013. Creiem que has defensat els drets fonamentals i les llibertats públiques dels cornellanencs i les cornellanenques, amb una mirada transparent i de forma autònoma, independent i objectiva. Així que endavant, perquè entenc que hauràs d'estar bastant actiu per tal de defensar els drets més fonamentals dels nostres veïns i veïnes.

Senyor Antonio Balmón Arévalo, Alcalde

Intentaré que tu tanquis el Ple, per tant, jo expressaré també el que opino.

Penso que nosaltres vam fer una bona opció en l'elecció del nou Síndic. Ho varem parlar, vam donar moltes voltes a qui podia substituir la persona que també avui està entre nosaltres, el senyor Frederic Prieto. I crec que el Joan Barrera, això ho ha demostrat.

Vull dir, la fluïdesa, el tarannà, la independència de la seva responsabilitat, perquè en el fons no és un càrrec és una responsabilitat el que té. I el que nosaltres hem volgut, entre uns i altres, és atorgar-li aquesta llibertat. Llibertat amb lleialtat, però llibertat també per a la crítica, llibertat per a la reflexió, llibertat per a ajudar-te. A la fi, el que intentem uns i altres, és que les coses funcionin. El que no intentem fer aquí és una descripció d'una situació, diríem, a veure si va pitjor, al contrari, aquí el que volem i perseguim tots és que les coses vagin millor. I aquesta responsabilitat permet això, vull dir, tindre un altre espai, un altre mirador de com funcionen les coses a la ciutat.

La veritat és que la suma de tots els miradors que tenim dona, malauradament, un únic resultat que es diu crisi, crisi, crisi. I és diu conseqüències de la crisi, i és diu patiments d'aquestes conseqüències de la crisi. Recordo una conversa amb ell que surt a l'Informe, que em parlava del tema de les plusvàlues en la dació en pagament, allò que no estava registrat com a dació en pagament sinó que era un contracte privat de venda. I nosaltres això no ho teníem contemplat.

Això no és un tema menor, perquè una família, una persona, dona igual, un individu, per circumstàncies extremadament dures i complicades ja quan estàs en una dació de pagament, el que no pot ser és que l'Ajuntament a continuació sigui el teu problema, ni l'Ajuntament ni la Plusvàlua ni la persecució per un tema d'impostos que tu no pagues. A l'igual passa també amb altres coses molt relacionades amb els temes que últimament parlem, que són com podem fer front a la pobresa.

I després estan les coses més ordinàries, d'administració ordinària, de com podrien funcionar els nostres circuits, com podríem donar més garanties al ciutadà de que l'actuació municipal és correcta, o quan t'equivoques ho admets ràpidament i repares ràpidament el teu error administratiu, i això és evident que hem d'intentar millorar.

Hi ha coses que es plantegen pel Síndic com a mesures a prendre en consideració, crec que al Ple i a les diferents àrees ho tenim que fer. Tenim que pensar si el que es planteja és correcte o podríem fer-ho d'una altra forma, però penso que són reflexions i propostes que poden ajudar a millorar en aquests moments aquests temes dels que parlàvem abans.

I per últim, fer una reflexió. Ho dic perquè, clar, a mi m'agradaria que el Síndic vingui i digui: "escolti, es que l'Ajuntament –perdoni l'expressió- és l'hòstia". Perdoni, no faria falta, per tant, si un fa aspectes de la gestió que són crítics o que es poden criticar, i criticar vol dir lo que vulgui, ho tenim que admetre. Sí que tinc que dir una cosa, perquè sinó no seria jo. La nova Llei no cal provar-

la. La nova Llei ja diu: “escolti, Pla Local d’Habitatge, no. No torni a presentar mai més una Moció perquè no fa falta, perquè ho diu la Llei”. Per tant, parlem del que podem parlar.

És a dir, ens preocupa, i crec que a vostè també li preocupa. Clar que no ho dirà, d’acord. Jo ho diria, tan em fot que qui governi sigui del meu partit. Hi han coses que aquesta Llei que aquesta tarda estava repassant per altres temes que estem preparant d’iniciatives és preocupant, perquè té conseqüències negatives.

L’Alcalde, sigui del color polític que sigui, només que sigui una miqueta proper i tingui inquietud per saber quin clima viu la seva ciutat i quins instruments tens com Ajuntament, aquesta Llei doncs t’ha amputat, pels motius que siguin, jo no ho comparteixo, però ha passat així.

I per tant, es normal que algú faci una reflexió i dir-te: “home, te conseqüències negatives”. Les té perquè nosaltres, a més a més, en el cas de Catalunya i crec que en altres Comunitats però jo coneix-ho Catalunya en aquests moments, i el teu Govern, el de la Generalitat, no s’atrevirà a delegar-te res, tal i com està redactada aquesta Llei. Bé, ni aquest ni cap en aquests moments. Crec que ningú, ni els de la Comunitat Valenciana, ni el de Castilla la Mancha, no, no s’atreviran. La Llei és clara i precisa, a més a més, en això i el que implica aquesta delegació de les que són competències impròpies.

I quan tu actues per ajudar a les persones, no mires què venen a preguntar-te. Hi han coses que jo podria dir: “escoltem, Joan, la gent que vingui i es per parlar de la Generalitat, que vagi cap a Barcelona, que vagi a queixar-se al Síndic de Greuges de Catalunya, que nosaltres, què tenim a veure?”. Veritat que no ho fem, doncs en tot l’altre nosaltres no podem obviar la realitat que tenim a la ciutat.

Fins al 31 de desembre teníem més instruments i a l’1 de gener varem quedar amputats. I aquesta és una realitat negativa. Fins a on podem arribar nosaltres?, ho he dit moltes vegades, intentarem limitar l’abast del què implica l’aplicació d’aquesta Llei. Però és una Llei, i una Llei estem obligats a aplicar-la. Ho dic una mica com a reflexió, ho vaig dir a l’anterior Ple i acabaré aquí dient el que penso.

És difícil exercir la tolerància, però per demanar respecte a un i un altre, tu has de demostrar aquest respecte. I el primer que tens que demostrar és això. I així funcionen les coses. Crec que així la vida funciona molt millor, no?. I crec que l’Informe fa una radiografia de les coses que passen a la nostra ciutat, que evidentment, crec que a ningú l’agrada, i que intentariem evitar amb tota la

força que fos possible. Però les coses són com són i això provoca unes situacions crítiques, i complicades que entre uns i altres detectem per ajudar-nos.

Senyor Joan Barrera Riba, Síndic Municipal de Greuges de Cornellà de Llobregat

Jo abans de res voldria agrair el to i fins i tot des de la discrepància, el suport implícit que donen a la figura del Síndic de Greuges de Cornellà. Em sento en aquest sentit reconfortat, perquè entenc que, per sobre de tot, cadascú des del seu punt i fent el seu paper, ens convé en aquesta situació de crisi en la que ens trobem, un diàleg constructiu, un diàleg lleial, un ajut en definitiva, cadascú des del seu propi àmbit per a resoldre els problemes dels ciutadans.

No afegiré gaire coses més.

Primer agafo la recomanació que m'ha fet el Regidor, el Portaveu de Convergència i Unió, de plantejar aquesta evolució temporal dels casos. Aquesta idea miraré d'incorporar-la en aquest procés de digitalització que vull fer dels arxius. Per mi és essencial que, tot i la dimensió de l'Oficina, aquesta tingui un perfil modern, àgil, eficaç i en tots els moments sapiguem realment què és el què hi tenim, què és el que podem fer i què és el que podem obtenir de tot el material que anem recollint.

Acabar amb una altra qüestió que em sembla que també és primordial. He volgut plantejar d'una manera deliberada en aquesta presentació de la memòria, una mena de projecció de futur. Ja sé que no tocava. La memòria té un àmbit molt estricte, que va de l'1 de gener fins al 31 de desembre, i per tant jo hagués pogut acabar aquí i relatar doncs el que es diu en el contingut d'aquesta memòria. Però m'ha semblat interessant incorporar en aquesta reflexió comuna que estem fent en aquest Ple, justament el que ens ve a sobre, o que des de l'opinió del Síndic creu que ens ve a sobre, des del punt de vista dels efectes de la crisi econòmica sobre els ciutadans i les ciutadanes de Cornellà.

És amb aquesta voluntat amb la que jo he anat incorporant una sèrie de reflexions, una sèrie d'idees, una sèrie de propostes en les que crec que s'ha de treballar. Entenc que s'hauria de treballar sempre respectant l'àmbit de competències de cada part de l'administració, s'hauria de treballar per a resoldre els problemes que en aquest moment ja li comencen a plantejar els ciutadans i ciutadanes de Cornellà al Síndic de Greuges, quan es presenten a la seva oficina.

Acabar amb una qüestió que em sembla és essencial. Jo sempre he cregut en el principi de la subsidiarietat, el principi de la proximitat. Ara el concepte subsidiarietat pràcticament no s'esmenta, es parla de proximitat. Jo crec més en el primer concepte, subsidiarietat, és essencial en la resolució dels problemes dels ciutadans. El que es pugui resoldre en primera instància, és millor que es faci així, perquè hi haurà molta més sensibilitat, hi haurà menys despesa, hi haurà, en definitiva, més escalf de l'Administració en relació als problemes que té plantejats el ciutadà.

I és des d'aquesta reflexió, de que és molt més àgil, molt més just, molt més proper, molt més eficient, és molt més barat actuar des de la immediatesa, des de la proximitat, del que jo he fet algunes reflexions, en concret, sobre la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local.

És evident que jo no puc fer un criteri quan aquesta aplicació doncs té encara uns mesos de recorregut, i per tant no hi ha una perspectiva. Però sí que és evident, ho recordàvem l'altre dia en aquesta commemoració dels 35 anys d'Ajuntaments democràtics, que si alguna cosa ha demostrat la democràcia municipal, el treball que vostès estan fent i que els seus antecessors han fet des de l'Ajuntament de Cornellà, és que la proximitat ha ajudat a resoldre els problemes dels ciutadans. I és bo que aquesta proximitat no es malmeti per altres interessos o per altres reflexions o per altres consideracions.

En tot cas, sàpiguen que em tenen al seu costat. El Síndic tindrà una visió crítica de la realitat de Cornellà, la que li plantegen els ciutadans, però de la mateixa manera que rebrà aquestes queixes, aquestes consultes dels ciutadans, les tramitarà perquè es resolguin. Tindran, des del meu punt de vista, des de la meva actitud i des del meu treball diari, la col·laboració lleial.

Jo crec que el Síndic, ha de ser un col·laborador lleial amb els altres representants de l'Administració, i en aquest àmbit, independentment del color que sigui, sàpiguen que em tenen al seu costat. Moltes gràcies.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a indicació de la Presidència, quan són les dinou hores i cinquanta-cinc minuts, de la qual s'estén la present acta, que és signada per l'Alcalde-President, juntament amb mi, la Secretària General, que ho certifico.